

Volume 2 Issue 39

ב"ה

פרשת עקב

ישעיה מט, כג. (הפטרה)

גם לאומות העולם יש חיוב ללמוד תורה

איתא בגמרא^[1]: "מניין שאפילו עובד כוכבים ועוסק בתורה שהוא ככהן גדול, שנאמר^[2] אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. כהנים לויים וישראלים לא נאמר, אלא האדם, הא למדת שאפילו עובד כוכבים ועוסק בתורה הרי הוא ככהן גדול". ואין זה בסתירה לכך ש"עובד כוכבים שעוסק בתורה חייב מיתה, שנאמר^[3] תורה צוה לנו משה מורשה, לנו מורשה ולא להם" – כי "הָתָם בשבע מצוות דידהו", ש"עוסקין בהלכות אותן שבע מצוות להיות בקיאיז בהן"^[4].

ויש לומר, שהעסק דאומות העולם בתורה ("בשבע מצוות דידהו") אינו רק כדי לדעת את המעשה אשר יעשון, כלומר, בתור הכשר ואמצעי לקיום המצוות דידהו, אלא יש להם גם החיוב דלימוד התורה בתור גדר דתורה מצד עצמה^[5] (ואין להקשות מדוע לא נמנה במנין המצוות שלהם – מכיון ש"קום ועשה לא קא חשיב"^[6], כשם שלא נמנית מצות צדקה^[7]).

ונמצא, שפעולתם של בני ישראל על אומות העולם לעסוק בתורה ("בשבע מצוות דידהו") היא ההכנה המתאימה – מעין ודוגמא – לקיום היעוד ד"לא יהיה עסק כל העולם (גם אומות העולם) אלא לדעת את ה' בלבד":

פעולתם של ישראל על אומות העולם "לקבל מצוות שנצטוו בני נח" – פועלת בירור וזיכוך באברי הגוף שבהם ועל ידם מקיימים שבע מצוות אלו:

פעולתם של ישראל על אומות העולם לעסוק בהלכות אותן שבע מצוות כדי שיוכלו לקיים מצוות דידהו – פועלת בירור וזיכוך במוח כפי ששייך לאברי הגוף (שעל ידם נעשה קיום המצוות).

ופעולתם של ישראל על אומות העולם לעסוק בתורה (בהלכות דשבע מצוות) בתור ענין של תורה (לא כדי לדעת את המעשה אשר יעשון, כי אם עצם הענין דהבנה והשגה בתורה השייכת אליהם) – פועלת בירור וזיכוך בכח השכל שלהם, שיהיה חדור בהשגת התורה. וזוהי ההכנה המתאימה לזמן ש"לא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד". ידיעת ה' כשלעצמה (שלא לשם איזו מטרה ותכלית)^[8].

ויתירה מזו יש לומר – שאפילו הענין ד"כתר תורה" שייך אצל אומות העולם, היינו, שהתורה (דידהו) מקפדת ומכסה את כל מציאותם, דוגמת הענין ד"כמים לים מכסים":

לשון הספרי – שמשם המקור דדברי הרמב"ם – הוא: "כתר תורה מונח כדי שלא יתן פתחון פה לבאי העולם כו' הרי כתר תורה מונח לכל באי העולם כו'". והרי פשטות הלשון "באי העולם" קאי גם על אומות העולם. ובנדון דידן, שבאים בטענה (גם) בנוגע לכתר תורה דשבע מצוות דידהו, ועל זה המענה ד"מונח לכל באי העולם", היינו, שגם אצלם שייך הענין ד"כתר תורה".

...ועל פי זה יש לומר, שגם הענין ד"כמים לים מכסים" (בנוגע לאומות העולם – "ומלאה הארץ" (דקאי על כל באי העולם) דעה את ה' כמים לים מכסים") יש דוגמתו בעבודתם של בני ישראל בזמן הגלות – על ידי זה שישאל פועלים על אומות העולם שילמדו תורה דשבע מצוות דידהו באופן ד"כתר תורה", היינו, שהלימוד יקיף ויחדור את כל מציאותם, מעין ודוגמת היעוד ד"לא יהא עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד". "כמים לים מכסים".

על פי האמור לעיל שההכנה לקיום היעוד "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" היא פעולת בני ישראל על אומות העולם בנוגע למצוות בני-נח – מובן, שפעולה זו נוגעת יותר ויותר ככל שמתקרבים לסוף זמן הגלות, "אחרית הימים".

ולכן, מכיון שנמצאים אנו בימי הגלות האחרונים – צריכים להשתדל ביותר בענין זה, שהרי אי אפשר לדחות זאת לזמן אחר!...

זאת ועוד: השתדלותם של בני ישראל בענין זה צריכה להיות עד כדי כך שגם אומות העולם עצמם ישתדלו בהפצת שבע מצוות בני-נח, ובכך יסייעו לבני ישראל להכין את העולם לקראת הזמן ש"לא יהיה עסק . . . אלא לדעת את ה' בלבד" – עזר וסיוע שהוא מעין ודוגמת היעוד^[9] ד"ועמדו זרים ורעו צאנכם", באופן ד"טועמיה חיים זכו"^[10] – כשנמצאים עדיין בסוף זמן הגלות.

מצינו סיפור בגמרא^[11] שמלך פרס תיקן את אבנטו של אמורא באופן המתאים ל"תפארת של כהנים", בהדגישו "ממלכת כהנים וגוי קדוש כתיב בכו". ועל זה אמרו: "אקיים בך והיו^[12] מלכים אומניך": אמנם, מאורע זה היה באמצע הזמן דתוקף הגלות, אבל כשנמצאים בסוף זמן הגלות – בהכרח שיהיה ענין שהוא באופן ד"טועמיה חיים זכו" לא רק ביחס ליחידי סגולה מבני ישראל, ולא רק ביחס לבני ישראל בכלל, אלא גם ביחס לכל באי העולם.

קטע משיחת אחרון של פסח, בלתי מוגה
תו"מ ה'תשמ"ה ח"ג ע' 1838

^[1] סנהדרין נט, א.

^[2] ויקרא יח, ה.

^[3] דברים לג, ד.

^[4] פרש"י סנהדרין שם

^[5] ראה לקו"ש חי"ד ע' 38.

^[6] שם נח, סע"ב.

^[7] ראה לקו"ש ח"ה ס"ע 457. וש"נ.

^[8] ראה שיחת י"א ניסן שנה זו סל"א ואילך.

^[9] ישעי' סא, ה.

^[10] נוסח תפלת מוסף. וראה לקו"ש ח"כ ע' 173.

^[11] זבחים יט, א.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צביה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה